

Land: Nieuw Zeeland
Stad: Dunedin
Instituut: University of Otago
Doel: Uitwisseling
Periode: februari tot met juni 2007

1. Organisatie en voorbereiding

Het oorspronkelijke idee voor mijn uitwisseling onstond toen ik in november 2005 mijn propedeuse bij het onderwijsinstituut kon ophalen. Ik kreeg het gevoel dat ik nu echt vorderingen in mijn studie aan het maken was. Ik had al eens aan een periode in het buitenland gedacht, maar ik had hier nog geen concrete ideeën bij. Dus besloot ik op advies van een vriend een afspraak bij het bureau internationalisering van de faculteit te maken. In december 2006 had ik de eerste gesprekken over een periode in het buitenland. Mijn enige voorwaarde was dat ik 'de mensen op straat wilde kunnen verstaan'. Sinds Engels de taal is die ik op een behoorlijk niveau beheers, vielen er een hoop landen af. Canada was de meest realistische optie, maar toen er een plek vrij kwam voor de University of Otago in Dunedin, werd het Canada-idee direct naar de achtergrond geschoven. Ik begon de procedure voor een uitwisseling van 1 semester in Nieuw Zeeland.

Nadat ik februari 2006 te horen had gekregen dat ik voor de periode februari tot met juni 2007 was uitgekozen voor een plek aan de University of Otago, begon voor mij niet direct de voorbereiding. Ik was blij dat ik naar Nieuw Zeeland kon vertrekken, maar aan de andere kant leek het ook allemaal nog erg ver weg. In juli 2006 kreeg ik een brief van de UvA met de mededeling dat ik recht had op een STUNT-beurs. Gezien de afstand van mijn bestemming kreeg ik 950 euro toegewezen. Ik was hier uiteraard erg blij mee. Deze brief motiveerde mij ook om mij te verdiepen in andere fondsen. Helaas bleek, na een uitvoerige studie in het binnengasthuis terrein, dat er geen fondsen waren die ik nog kon aanschrijven. Ik besloot dan ook dat ik erg tevreden moest zijn met de 950 euro. Ik had mij echter niet voldoende ingelezen in de fondsen en het bleek dat ik het internationaliseringsfonds van de faculteit Psychologie compleet was vergeten. Na een aanvraag hiervoor te hebben gedaan, kreeg ik nog 350 euro toegewezen. Ik begon mijn studie periode in het buitenland dus met 1300 euro aan fondsen. Een mooie start!

De administratieve handelingen met de University of Otago verliepen zowel voor als tijdens de uitwisseling erg soepel. De University of Otago is goed georganiseerd en ik kreeg een contactpersoon toegewezen. Deze persoon kon ik altijd mailen voor advies. De formulieren en dergelijke waren ook erg duidelijk en overzichtelijk en de University of Otago gaf ook duidelijk aan wanneer zij wat wilde hebben. Daarnaast was de steun van bureau internationalisering altijd erg prettig.

2. Huisvesting

Op het moment dat ik te horen kreeg dat ik naar Nieuw Zeeland zou vertrekken, was ik niet erg bezig met huisvesting. De University of Otago stuurde mij echter vrij snel informatie op over huisvesting. Daar zat een pakketje bij over het 'Toroa International House'. De naam van dit huis klonk mij wel goed in de oren. Na een inspectie van de website twijfelde ik echter een beetje, omdat er een hoop regels en restricties op deze website stonden vermeld. Maar gezien het feit dat ik eigenlijk geen andere opties voorzag en dat het mij interessant leek om met internationale studenten en Nieuw Zeelandse studenten te wonen, schreef ik mij in voor het Toroa House. Ook met het Toroa House verliep de communicatie weer erg soepel en vrij snel

had ik een contract op de deurmat liggen. Vlak voor de introductie week arriveerde ik in het internationale studentenhuus in Dunedin. Het bleek de opzet van een vakantiepark te hebben, gelegen op een berg stonden een dertigtal niet al te aantrekkelijk uitzijnde huisjes. De 'Residence Assistent' (zoiets als een mentor) die dienst had, begeleidde mij naar de plek die ik al vrij snel als huis zou gaan beschouwen. Mijn kamer was op de tweede verdieping van flat Ono (Maori voor het getal zes). Het huis was echter compleet verlaten en een beetje verloren zat ik er dan toch wel bij. Maar als snel kwamen mijn vier huisgenootjes binnen druppelen en kon ik kennis met ze maken. In Ono zou ik het gehele semester wonen met twee jongens uit respectievelijk America en Egypte en twee meisjes uit respectievelijk Canada en Japan. Een interessante combinatie van leeftijdsgenoten uit verschillende culturen. Mijn flat bestond uit vier slaapkamers, een badkamer en een toilet op de eerste etage en de huiskamer, keuken en nog 1 slaapkamer op de beganegrond. Onze huiskamer had een uitzicht over het centrum en de universiteit van Dunedin.

3. dagelijks leven

Dunedin is een studentstad met ongeveer 110.000 inwoners. De campus is gelegen in het noordelijk gedeelte van de stad. Rondom de campus hebben de studenten bezit genomen van de huizen. De meeste studenten wonen dan ook op loopafstand van de campus. Toroa International House is op vijf minuten van de campus gelegen. De hoofdstraat met alle winkels en kroegjes loop parallel aan de campus en was voor mij dus ook binnen enkele minuten te bereiken. In Dunedin verplaatsen de meeste studenten zich dan ook te voet.

De campus van de University of Otago is een mix tussen oude gebouwen en moderne architectuur. De bibliotheek is van bijzonder hoge kwaliteit en is makkelijk toegankelijk. De collegezalen verschillen echter erg in kwaliteit. Het is mogelijk om het ene uur college te hebben in een auditorium met bioscoop kwaliteit stoelen en het andere uur college te hebben in oud gebouwtje aan de rand van de campus. Hetzelfde geldt voor de tentamen zalen. Al met al is de campus overzichtelijk, niet al te groot en schoon. De eerste dagen was het een beetje zoeken naar de weg, maar iedereen is bereid je te helpen. Ik was dan ook zo gewend aan de campus.

De Nieuw Zeelandse student is te omschrijven als erg sociaal. De universiteit onderkent dit ook en moedigt studenten aan om naast de studie ook andere activiteiten te ondernemen. In de eerste week had ik een kennismakingsgesprek op de universiteit en daar gaf de professor mij het advies om drie semester vakken te nemen in plaats van vier. Dit met de argumentatie dat het belangrijker is om een sociaal leven te leiden dan dat je 45 uur per week in de bibliotheek aan het studeren bent.

De introductie week van de universiteit is een mooi moment om Nieuw Zeelanders te ontmoeten. In de feestelijke kroeg setting is de gemiddelde kiwi erg sociaal. In collegezalen is dit een beetje anders. Daar ik vakken bij de faculteiten psychologie en politieke wetenschappen vakken had gekozen, was het aantal contact uren niet al te hoog. Dit betekent ook dat je minder tijd hebt om mensen te leren kennen. Ik voorzag dit al vrij snel in mijn uitwisseling en heb er voor gekozen om lid te worden van een Nieuw Zeelandse vereniging. De debateervereniging van de universiteit maakte een goede indruk op mij. Dit is achteraf een gouden zet gebleken. Het was de manier om mijn Engels te verbeteren en vrienden te maken met Nieuw Zeelandse studenten. Elke dinsdagavond debateerde ik in een serieuze setting om daarna tot in de kleine uurtjes de plaatselijke kroegen in te duiken. Door de debateer vereniging heb ik veel geleerd over Nieuw Zeelandse politiek.

Ook het Toroa International House was een mooie plek om mensen te leren kennen. Ik heb hier vrienden gemaakt met mensen over de hele wereld. Maar de meeste mensen klaagden in Toroa over het feit dat het moeilijk is om kiwi's (Nieuw Zeelandse studenten) te

ontmoeten. Iets waar ik door de debateer vereniging geen last van heb gehad. Ik kan het iedereen aanraden om lid te worden van een vereniging. Het is de manier om te integreren in de cultuur van het land waar je woont, zeker als je een studie doet met een laag aantal contacturen als psychologie.

Doordat ik vrienden heb kunnen maken met Nieuw Zeelandse studenten denk ik een aardig beeld over de cultuur verschillen te hebben. Nieuw Zeelandse studenten zijn meer ontspannen en proberen meer van het leven te genieten dan de gemiddelde Nederlandse student. Daarnaast heerst er in Dunedin een flinke drinkcultuur. Ik denk dat Nieuw Zeeland gezien de coloniale oorsprong nog steeds veel weg heeft van de Engelse cultuur. Ik heb zelf niet heel veel moeite gehad met de omschakeling van Nederland naar Nieuw Zeeland. De grootste omschakelingen waren het feit dat ik van een grote stad naar een kleine stad verhuisde en dat ik de gehele dag Engels moest spreken.

4. Studie in het buitenland

Daar mijn specialisatie richting Klinische Ontwikkelings Psychologie is, bleek het moeilijk om vakken in Nieuw Zeeland te kiezen, die aansluiten bij mijn richting. Ik heb daarom alleen het vak Forensische Psychologie gevolgd. Het was een interessant vak, wat een overzicht poogde te geven over alle onderwerpen die bij een richting als deze komen kijken. Voor dit vak moest ik een vrij grote paper schrijven en werd ik halverwege het semester getest. Daarnaast heb ik ook twee vakken bij politieke wetenschappen gevolgd. Het was een goede ervaring om vakken buiten psychologie te volgen omdat het normaal niet mogelijk is in het strakke curriculum dat KLOP kent. Het heeft mijn horizon duidelijk verbreed.

Een belangrijk verschil tussen de UvA en de University of Otago is dat de focus op de UvA meer op onderzoek en kritisch denken ligt, terwijl het in Nieuw Zeeland meer draait om het verwerven van de kennis. De kritische blik wordt niet overduidelijk gevraagd. Zo kan het voorkomen dat de docent een volledig college opbouwd, rond 1 artikel en alle slides letterlijk zijn overgenomen uit een artikel. Het is misschien dus ietwat schoolser van opzet. Een plus punt van de University of Otago is dat het veel beter is georganiseerd. De organisatie is helder. Het is voor een internationale student erg duidelijk waar je moet zijn en wat er van je verwacht wordt. Dit is iets wat bij de UvA voor mij na drie jaar nog steeds wel eens onduidelijk is. Daarnaast zijn de docenten aan de University of Otago echt gepassioneerde docenten. Ze willen jou echt iets leren. Ook dit is iets wat ik op de UvA nog wel eens mis.

Sinds ik door bureaucratische toestanden op de UvA in mijn eerste jaar vertraging heb opgelopen was het voor mij niet mogelijk dit studiejaar mijn bachelor af te ronden. De uitwisseling is een mooie invulling van een bijna vrij semester geworden. Al met al doe ik nu vier jaar over mijn bachelor in plaats van de gebruikelijke drie.

Doordat mijn afstudeerrichting KLOP is, wordt het voor mij moeilijk om erkenning te krijgen voor mijn studiepunten. Ik heb voor mijn uitwisseling bij de faculteit de motivatie gemist om vakken te kiezen binnen mijn studierichting. Daar de studieadviseurs de mogelijkheid tot erkenning van mijn punten niet erg groot inschatten, heb ik besloten mij daar niet meer druk over te maken. De vakken worden als het goed is wel op mijn curriculum vermeld maar de punten zullen niet mee tellen.

5. Kosten en eventuele bijzonderheden

Het verblijf in Nieuw Zeeland is niet erg goedkoop gebleken. Dit is echter te wijten aan mijzelf. De wisselkoers van de Euro ten opzichte van de Nieuw Zeelandse dollar was erg goed. Dat wil zeggen dat je een hoop kunt doen met 1 euro. Maar omdat ik veel wilde reizen en van het leven wilde genieten is het een duur semester geworden. De vlucht kostte mij 1800

euro en de woning 1750. Daarnaast heb ik ongeveer 750 euro per maand uitgegeven. Dat maakt voor 4 maanden 3000 euro. Het is ook verplicht om in Nederland je verzekering aan te houden dus dat is ook nog eens 400 euro voor vier maanden. Het leven in Nieuw Zeeland hoeft echter niet zo duur te zijn. Maar ik wilde veel reizen en genieten van mijn tijd. Aan de andere kant ben ik ook ongelukkig geweest met onverwachte uitgaven. Ik denk dan ook dat het misschien mogelijk is om 150 euro per maand minder uit te geven, maar aan 600 euro zit je zo. Al met al kostte het gehele semester mij, met wat onverwachte uitgaven, ongeveer 5500 euro.

6. Advies en suggesties voor andere studenten

Het belangrijkste advies is dat je absoluut naar Nieuw Zeeland moet gaan als je een te gekke ervaring wilt voor je uitwisseling. Nieuw Zeeland is misschien niet de uitgelezen plek waar je naar toe moet gaan als je voor de specialisatie KLOP vakken wilt volgen en je punten wilt laten erkennen door de UvA. Nieuw Zeeland is echter wel de plaats waar je naar toe moet gaan als je jouw Engels wilt verbeteren. Iedereen is zo open en vriendelijk dat het erg makkelijk is om mensen te leren kennen en vrienden voor het leven te maken. Het land is erg ver weg en dat maakt het duurder om er naar toe te vliegen, maar het is een ontzettend gaaf gevoel om aan de andere kant van de wereld te wonen. Het is ook echt mogelijk om los te komen van je leven in Nederland, daar het niet al te gemakkelijk is om contact te onderhouden met je familie en vrienden. Ik kan het ook iedereen aanraden om in Toroa International House te gaan wonen. Het is een unieke ervaring om met 130 studenten uit meer dan 40 landen te wonen en een perfecte basis om de wilde wereld die Dunedin heet te ontdekken! Misschien is mijn aller belangrijkste advies wel dat je in ieder geval op uitwisseling moet gaan. Nieuw Zeeland is misschien niet jouw bestemming, maar probeer in ieder geval een semester van je opleiding in een willekeurig land te volgen. Het maakt je als persoon en als student zoveel rijker!